

Original Article

Prevalence of extended-spectrum β -lactamases and characterization of integron class 1 in extended spectrum β lactamase-producing *klebsiella pneumoniae* in sina hospital ,Tabriz 2012

Alka Hasani^{1,2}, Forough Shams^{1,2*}, Ali Pormohammad², Mohammad Ahangarzadeh Rezaee²,
Mohammad Reza Nahaei², Mohammad Hossein Soroush barhaghi², Akbar Hasani³

¹Research Center of Infectious and Tropical Diseases, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

²Department of Medical Microbiology, School of Medicine, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

³Department of Biochemistry and Clinical Laboratory, School of Medicine, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

*Corresponding author; E-mail: froogh.shams@yahoo.com

Received: 19 November 2014 Accepted: 9 December 2014 First Published online: 28 August 2017

Med J Tabriz Uni Med Sciences Health Services. 2017 October;39(4):29-35

Abstract

Background: The existence of beta-lactamase among gram-negative bacteria such as *Klebsiella pneumoniae*, as a significant pathogen in nosocomial infection is the most important cause of resistance against beta-lactam antibiotics family. Class 1 integrons are mobile genetic elements which are mostly prevalent in drug-resistant bacteria. This study was conducted to determine the prevalence of phenotypic and genotypic ESBL-producing strains as well as the incidence of integron class 1 in ESBL-producing strains.

Methods: Sixty three isolates of *K.pneumoniae*, confirmed by biochemical and phenotypic tests, were collected within six months. Susceptibility test was carried out by Disk diffusion method. Prevalence of ESBL producing strains were determined by using Combined Disk Test. Presence of *bla TEM*, *bla SHV* gene family and class I integron were detected by PCR technique.

Results: Forty five (71.4%) of isolates were ESBL-producing. *TEM* and *SHV* gene family were existed in 66.6% and 68.9% of ESBL-producing isolates, respectively. Class I integron were detected in 24 (65%) and 19 (63.3%) of *SHV* and *TEM* positive strains, respectively.

Conclusion: In present study, increasing level of ESBL producing isolates were confirmed. Also, this study intensely demonstrates the role of integron in the dissemination of ESBL-mediated resistance among the nosocomial isolates. Overall, using the proper treatment procedure according to the antibiogram pattern of the strains is specifically recommended.

Keywords: Extended-spectrum β -lactamases (ESBL), *K.pneumoniae*, Integron class I

How to cite this article: Hasani A, Shams F, Pormohammad A, Ahangarzadeh Rezaee M, Nahaei M.R, Soroush barhaghi M.H, Hasani A. [Prevalence of extended-spectrum β -lactamases and characterization of integron class 1 in extended spectrum β lactamase-producing *klebsiella pneumoniae* in sina hospital,Tabriz 2012]. Med J Tabriz Uni Med Sciences Health Services. 2017 October;39(4):29-35. Persian.

مقاله پژوهشی

فراوانی بتالاکتمامز های وسیع الطیف و بررسی اینتگرون کلاس ۱ در درکلبسیلا پنومونیه های تولید کننده بتالاکتمامز های وسیع الطیف در بیمارستان سینای تبریز - ۱۳۹۱

آلکا حسنی^{۱*}، فروغ شمس^{۲*}، علی پورمحمد^۳، محمد رضایی آهنگرزاده^۴، محمد رضا نهایی^۵، محمد حسین سروش برقی^۶، اکبر حسنی^۷

^۱ مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی و گرمیسری، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ایران

^۲ گروه میکروب و ویروس شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ایران

^۳ گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ایران

*نویسنده رابط؛ ایمیل: froogh.shams@yahoo.com

دریافت: ۱۳۹۲/۸/۲۸ پذیرش: ۱۳۹۳/۹/۱۸ انتشار پرخط: ۱۳۹۶/۶/۶
مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تبریز. ۱۳۹۶ مهر و آبان: (۴) ۲۹-۲۵

چکیده

زمینه: حضور بتالاکتمامز ها در میان باکتری های گرم منفی از جمله کلبسیلا پنومونیه، که به عنوان پاتوژن مهم در عفونت های بیمارستانی معرفی گشته، از مهمترین عوامل مقاومت به آنتی بیوتیک های خانواده بتالاکتمام می باشد. اینتگرون کلاس ۱ از عناصر متجرک ژنتیکی است که بیشتر در باکتری های مقاوم به دارو شیوع دارد. این مطالعه به منظور تعیین فراوانی فوتیبی و زنوتیبی سویه های تولید کننده بتالاکتمامز های وسیع الطیف و نیز تعیین شیوع اینتگرون کلاس ۱ در سویه های تولید کننده بتالاکتمامز های وسیع الطیف انجام گردید.

روش کار: تعداد ۶۳ ایزوله کلبسیلا پنومونیه که توسط تست های بیوشیمیایی و فنوتیبی تأیید گردید، در طی ۶ ماه جمع آوری گشت. آزمون تعیین حساسیت توسط روش دیسک دیفیوژن انجام گرفت و فراوانی سویه های تولید کننده بتالاکتمامز های وسیع الطیف، با روش دیسک ترکیبی تعیین گردید.

حضور ژن های خانواده bla SHV، bla TEM و اینتگرون کلاس ۱ به روش PCR بررسی گشت. یافته ها: از میان نمونه ها، (۴۵/۷۱٪) ایزوله مولد بتا لاکتمامز های وسیع الطیف بودند. ژن های خانواده TEM و SHV به ترتیب در ۶۶٪ و ۸۹٪ از ایزوله های تولید کننده بتالاکتمامز های وسیع الطیف حضور داشتند و اینتگرون کلاس ۱ به ترتیب در (۶۳٪/۶۵٪ و ۱۹٪) مورد از سویه های دارای TEM و SHV مشاهده شد.

نتیجه گیری: در مطالعه حاضر، شیوع رو به افزایش سویه های تولید کننده بتا لاکتمامز های وسیع الطیف تأیید گردید. هم چنین این مطالعه اهمیت ویژه اینتگرون در انتشار بتالاکتمامز های وسیع الطیف مولد مقاومت در میان ایزوله های بیمارستانی را بیان می کند. به طور کلی استفاده از روش درمانی مناسب بر پایه تعیین الکوئی آنتی بیوگرام سویه ها، به طور خاص توصیه می گردد.

کلید واژه ها: بتالاکتمامز وسیع الطیف، کلبسیلا پنومونیه، اینتگرون کلاس ۱

نحوه استناد به این مقاله: حسنی آ، شمس ف، پورمحمد، رضایی آهنگرزاده، نهایی مر، سروش برقی مح، حسنی ا. فراوانی بتالاکتمامز های وسیع الطیف و بررسی اینتگرون کلاس ۱ در درکلبسیلا پنومونیه های تولید کننده بتالاکتمامز های وسیع الطیف در بیمارستان سینای تبریز - ۱۳۹۱. مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تبریز. ۱۳۹۶ مهر و آبان: (۴) ۲۹-۲۵.

حق تألیف برای مؤلفان محفوظ است.

این مقاله با دسترسی آزاد توسط دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تبریز تحت مجوز کریپتو کامنز (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0) منتشر شده که طبق مفاد آن هرگونه استفاده تنها در صورتی مجاز است که به اثر اصلی به نحو مقتضی استناد و ارجاع داده شده باشد.

مقدمه

روش کار

در این مطالعه از میان ۴۸۵ نمونه‌ی مختلف بالینی شامل: زخم، خون، ترشحات، ادرار، مایعات بدن و لوله تراشه که به آزمایشگاه بیمارستان سینای تبریز رسیده بود، تعداد ۶۳ سویه باکتری کلپسیلا پنومونیه در بازه زمانی ۶ ماهه (خرداد-دی ۱۳۹۱) جمع آوری و با تست های بیوشیمیابی و فنوتیپی تأیید گردید. از کلنی‌های ظاهر شده‌ی کلپسیلا، سوسپانسیونی بر اساس استاندارد نیم مک فارلند تهیه کرده و بر روی محیط مولرهیستون فعالیت ایزوله‌ها به صورت *in vitro* در برابر ۱۰ آنتی بیوتیک تهیه شده از شرکت MAST شامل: جنتامایسین (۰.۱۰ میکروگرم)، کوتیریموکسازول (۰.۲۵ میکروگرم)، نالیدیکسیک اسید (۰.۳۰ میکروگرم)، سپیروفلوکساسین (۰.۵ میکروگرم)، ایمی پن (۰.۱۰ میکروگرم)، آمیکاسین (۰.۱۰ میکروگرم)، سفتیاکسون (۰.۳۰ میکروگرم)، سفتازیدیم (۰.۳۰ میکروگرم)، سفامندل (۰.۳۰ میکروگرم)، سفتیزکسیم (۰.۳۰ میکروگرم) مورد بررسی قرار گرفت. میزان حساسیت یا مقاومت به آنتی بیوتیک‌ها بر مبنای CLSI گزارش شد (۸). تولید آنزیم‌های بتالاکتاماز وسیع الطیف با استفاده از روش دیسک ترکیبی و آنتی بیوتیک‌های تهیه شده از شرکت MAST شامل: سفوتاکسیم، سفپیم، سفپوداکسیم و سفتازیدیم به تهایی و همراه با کلاولانیک اسید تعیین گردید. هدف از انجام آزمون دیسک ترکیبی جداسازی سوش‌های تولید کننده بتالاکتاماز وسیع الطیف بود. در این تست از دیسک‌های سفتازیدیم (۰.۳۰ میکروگرم)، سفتازیدیم + کلاولانیک اسید (۰.۱۰-۰.۳۰ میکروگرم)، سفوتاکسیم + کلاولانیک اسید (۰.۱۰ میکروگرم)؛ سفوتاکسیم + کلاولانیک اسید (۰.۳۰ میکروگرم)؛ و سفپیم (۰.۳۰ میکروگرم)، سفپیم + کلاولانیک اسید (۰.۱۰-۰.۳۰ میکروگرم)؛ و سفپوداکسیم (۰.۳۰ میکروگرم)، سفپوداکسیم + کلاولانیک اسید (۰.۱۰-۰.۳۰ میکروگرم) و آزترونام (۰.۳۰ میکروگرم) که به فاصله ۲۰ میلی متری از یکدیگر قرار گرفته، استفاده شد. بعد از انکوباسیون به مدت ۱۸-۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتی گراد، تولید بتالاکتاماز‌های وسیع الطیف از طریق افزایش قطر هاله‌ی عدم رشد به اندازه ۵ میلی متری یا بیشتر در اطراف دیسک‌های آنتی بیوتیک همراه با کلاولانیک اسید تعیین گردید. از سویه کلپسیلا پنومونیه ATCC700603 و اشرشیاکلی با ATCC25922 به ترتیب جهت کنترل مثبت و منفی برای تایید و عدم تایید سویه‌های تولید کننده ESBL استفاده شد. استخراج DNA ژنومی سویه‌های موجود، توسط روش CTAB SDS-Proteinase K اصلاح شده با صورت گرفت و سپس عمل PCR به جهت شناسایی بتالاکتاماز های SHV، TEM و ژن ایتگراز ۱ انجام پذیرفت (جدول ۱).

واکنش PCR برای ژن ایتگراز ۱ در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر در هر ویال شامل:

$\frac{1}{2}$ میکرولیتر $MgCl_2$ ، $0.5\text{ میکرولیتر بافر }10 \times 0.5\text{ میکرولیتر از استوک dNTP }0.5\text{ میکرولیتر از آنزیم Taq Polymerase }16\text{ میکرولیتر }H_2O$ ، امیکرولیتر از هر پرایمر، ۲ میکرولیتر از DNA استخراج شده و تحت برنامه زمانی برای ۳۵ سیکل شامل: مرحله

کلپسیلا پنومونیه بعد از اشرشیاکلی شایع ترین عامل عفونت‌های بیمارستانی، عفونت‌های ادراری، عفونت‌های وابسته به کاتتر و هم‌چنین پیپسیس ناشی از باسیل های گرم منفی می باشد (۱). کشف آنتی بیوتیک‌ها و گسترش رواج استفاده از آنها در درمان بیماری‌های ناشی از عفونت‌های باکتریایی، باعث به وجود آمدن مقاومت در نسبت به مواد ضد باکتریایی شده است. استراتژی‌های مقاومت در برابر آنتی بیوتیک‌ها مختلف و متفاوت هستند و یکی از این مکانیسم‌ها تولید آنزیم‌های بتالاکتاماز در باکتری‌ها می‌باشد (۲). بتالاکتامازها به دو صورت عملکردی (Bush-Jacoby-Medeiros) و مولکولی (Ambler) طبقه بندی می‌شوند. بتالاکتامازها بر مبنای طبقه بندی مولکولی که بر اساس توالی نوکلئوتیدها و اسید آمینه در این آنزیم‌ها می‌باشد، به چهار کلاس A تا D تقسیم می‌شوند (۳). با مصرف روزافرون سفالوسپورین‌ها، در سال ۱۹۸۰ دسته‌ی دیگری از آنزیم‌ها به نام بتالاکتاماز‌های وسیع الطیف Extended-Spectrum (Betalactamas=ESBL) در جزء بتالاکتاماز‌های کلاس A بودند، تشخیص داده شدند (۴). آنزیم‌های وسیع الطیف که می‌توانند به وسیله ژن‌های کروموزومی یا پلاسمیدی ایجاد شوند، شامل خانواده OXA (Oxacilin)، SHV (Temoneria)، TEM (Temoneira)، (۵) به خوبی در انترباکتریا سه شناسایی شده اند. آنزیم بتالاکتاماز TEM اولین بار از باکتری اشرشیاکلی در کشت خون یک بیمار به اسما تمویرا (Temoneira) شناسایی شد و در طی مدت کوتاهی پس از جداسازی بتالاکتاماز TEM این آنزیم در سراسر جهان به سرعت انتشار یافت به طوری که امروزه به عنوان شایع ترین مکانیسم مقاومت به داروهای بتالاکتام در باسیل های گرم منفی به حساب می‌آید (۶). در سال‌های اخیر مقاومت دارویی باکتری‌ها به بیش از دو رده مختلف آنتی بیوتیکی که اصطلاحاً "مقاومت دارویی چندگانه" یا Multi-Drug Resistance گفته می‌شود، در میان ایزوله‌های بیمارستانی افزایش یافته است. عوامل ایجاد کننده مقاومت آنتی بیوتیکی باکتری‌ها اکثر بر روی عناصر رنتمیکی متحرک مانند پلاسمید، ترانسپوزون و ایتگرون حمل می‌شوند که در این میان ایتگرون‌ها بدلیل توانایی انتقال مقاومت‌های آنتی بیوتیکی چندگانه بر روی یک واحد ژنی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند (۷). ایتگرون‌های کدکننده مقاومت در برابر آنتی بیوتیک‌ها را می‌توان به چهار کلاس مختلف تقسیم کرد که هر کلاس واحد ایتگراز خاص خود است (۷). بیشتر ایتگرون‌های شناخته شده متعلق به کلاس ۱ بوده و غالباً حاوی ژن *sull* می‌باشد. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی کلپسیلاهای تولید کننده بتالاکتاماز‌های وسیع الطیف و هم‌چنین ارزیابی ملکولی بتالاکتاماز‌های TEM، SHV و تعیین شیوع ایتگرون کلاس ۱ در نمونه‌های تولید کننده ESBL می‌باشد. با توجه به نتایج به دست آمده در این مطالعه می‌توان تا حدودی از مکانیسم مقاومت در کلپسیلا اطلاع یافته و هم‌چنین در انتخاب آنتی بیوتیک مناسب جهت درمان عفونت‌های مختلف کلپسیلا پنومونیه به پزشک کمک نمود.

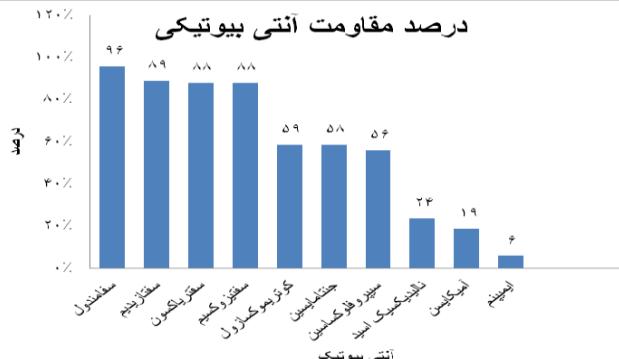
چنین اینتگرون کلاس ۱ در سویه های دارای خانوادهای زنی *TEM* و *SHV* به ترتیب در ۶۵٪ (۲۴) و ۶۳٪ (۱۹) از موارد حضور داشت (جدول ۲).

جدول ۱: توالی پرایمرهای به کار رفته در این تحقیق و وزن مولکولی محصول PCR

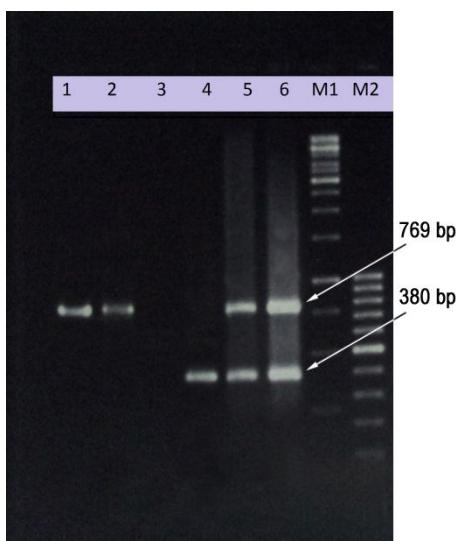
منبع	اندازه قطعه (bp)	توالی نوکلئوتیدی پرایمر (۵-۳)	زن
(۹)	۴۷۵	GCATCCCTGGTTTCTGG GGTGTCGGGGCTTCGTG	IntI F IntI R
(۲۸)	۳۸۰	GGGAAACCGGAACITGAATGAG TTAGCGTTGCCAGTGCTCG	SHV F SHV R
(۱۰)	۷۶۹	AGATCAGITGGGTGCACGAG TGCTTAATCAGTGAGGCACC	TEM F TEM R

جدول ۲: بررسی شیوع اینتگرون کلاس ۱ در سویه های دارای زن های بتالاکاماز *SHV* و *TEM*

<i>SHV, TEM</i> (n=۱۲)	<i>TEM</i> (n=۳۰)	<i>SHV</i> (n=۳۷)	زن
۷(۱۲)/۵۸٪	۱۹(۳۰)/۶۳٪	۲۴(۳۷)/۶۵	اینتگرون کلاس ۱ (n=۲۶)

نمودار ۱: مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های کلپسیلا پنومونیه مورد بررسی در این مطالعه

شکل ۱: نتیجه آزمون PCR جهت حضور *TEM* و *SHV*. *M₁* : مارکر (۱Kbp) *M₂* : مارکر (۱۰۰bp). خط ۵،۲،۱ (۵۷۶bp) نمونه مثبت برای *TEM* و خط ۶،۵،۶ (۷۶۹bp) نمونه مثبت برای *SHV*.

اولیه باز شدن دو رشته DNA به مدت ۴ دقیقه در دمای ۹۵°C مرحله باز شدن دو رشته به مدت ۱ دقیقه در دمای ۹۴°C، مرحله اتصال پرایمرها ۱ دقیقه در دمای ۶۰°C، مرحله طویل شدن رشته هدف ۴۵ ثانیه در دمای ۷۲°C و مرحله طویل شدن انتهایی ۷ دقیقه در دمای ۷۲°C انجام شد (۹). نتایج PCR جهت شناسایی قطعه اختصاصی زن اینتگران ۱ بر روی آکاروز همراه با نشانگر اندازه ۵۰ جفت بازی تعیین گردید (۹).

واکنش نهایی برای زن های *TEM* و *SHV* در حجم ۲۵ میکرولیتر در هر ویال شامل: ۰/۵ میکرولیتر بافر ۱۰٪ /۰.۵ میکرولیتر از *Taq* Polymerase استوک dNTP ۰/۵ میکرولیتر از هر پرایمر (۲)، ۱۴ میکرولیتر H_2O ، ۱ میکرولیتر از هر پرایمر (۲)، ۳۸۰ bp میکرولیتر از DNA استخراج شده و سپس تحت برنامه زمانی ۳۰ سیکل شامل: دناتوراسیون اولیه در ۹۴°C به مدت ۵ دقیقه، مرحله باز شدن دو رشته در ۹۴°C به مدت ۳۰ ثانیه، اتصال پرایمرها در ۶۰°C به مدت ۳۰ ثانیه، تکثیر در ۷۲°C به مدت ۴۵ ثانیه، تکثیر نهایی در ۷۲°C به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد (۱۰).

محصولات ۷۶۹ bp و ۳۸۰ bp بعد از الکتروفوروز مورد ارزیابی قرار گرفتند. در پایان داده ها بصورت درصد مقاومت اینتگرون *ESBL* به همراه وجود اینتگرون کلاس ۱ توسط نرم افزار SPSS صورت گرفت.

یافته ها

از میان نمونه های بالینی مورد بررسی، ۶۳ ایزوله کلپسیلا پنومونیه جدا شد که ۴۱/۲ درصد (۲۶) نمونه ها مربوط به زخم، ۳۰/۲ درصد (۱۹) مربوط به خون، ۲۵/۴ درصد (۱۶) ادرار و ۳/۲ درصد (۲) مربوط به لوله تراشه بودند. نتایج حاصل از مقاومت دارویی در برابر ۱۰ آنتی بیوتیک مورد استفاده به روش انتشار دیسک در نمودار ۱ بیان شده است. در این مطالعه مشخص گردید که ۷۶/۲٪ (۴۸) از نمونه ها به بیش از دو رده مختلف آنتی بیوتیک (Multi-Drug Resistance) مقاوم بودند. نتایج حاصل از آزمایش دیسک ترکیبی (Combined disk) نشان داد که از میان ۶۳ سویه کلپسیلا، ۴۵٪ (۳۷/۴) ایزوله مولد بتا لاکتاماز های وسیع الیف بودند. مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک های مورد استفاده به روش Combined disk به این ترتیب بودند: سفپودوكسیم ۵۷٪ (۹۰٪)، آزترونام ۵۷٪ (۹۰٪)، سفتازیدیم ۵۵٪ (۸۷٪)، سفتاتاکسیم ۵۴٪ (۸۵٪) و سفیم ۱۵٪ (۲۳٪). قابل توجه است که بیشترین مولبدین آنزیم های بتالاکامازی ۷۶/۹٪ و ۷۵٪ به ترتیب متعلق به نمونه های زخم و ادرار بودند.

در آزمایش PCR برای تشخیص زن های *TEM* و *SHV* مشخص گردید که به ترتیب ۶۳٪ و ۶۳٪ از نمونه های حاوی زن های مورد نظر بودند که البته در ایزوله های تولید کننده *ESBL*، فراوانی *TEM* (۴۵٪)، *SHV* (۶۶٪) و *SHV* (۴۵٪) گزارش گردید (شکل ۱). اینتگرون کلاس ۱ در (۴۵٪) از نمونه های مولبد آنزیم های بتالاکاماز که به صورت فنوتیپی شده بودند، وجود داشت. هم

بحث

صرف بی رویه آنتی بیوتیک ها در دهه های اخیر موجب افزایش ظهور سویه هایی با مقاومت چندگانه دارویی در باکتری های روده ای گرم منفی مانند کلبسیلا شده است (۱۱). تعداد زیادی از آنتی بیوتیک های بتا لاکتام که به طور معمول و رایج استفاده می شوند، توسط بتالاکاتاماز های وسیع الطیف هیدرولیز می شوند. بطوری که این باکتری ها با تولید آنزیم بتالاکاتاماز وسیع الطیف (ESBLs) نسبت به آنتی بیوتیک هایی چون پنی سیلین، سفالوسپورین، سفوتاکسیم و سپروفلوکساسین مقاوم گشته و با انتقال ژن کدکننده آنزیم های بتالاکاتامازی در بین باکتری های گرم منفی روده ای یک تهدید بزرگ برای مصرف کنندگان سفالوسپورین های با طیف وسیع بشمار می آیند (۱۲). شناسایی این آنزیم ها توسط تست های فنوتیپی به تنهایی امکان پذیر نمی باشد و ممکن است عواملی سبب ایجاد نتیجه منفی کاذب شوند، که از جمله علل عدمه آن می توان به حضور آنزیم های مختلف مانند Ampc، متالوبتاکاتامازها، سیستم Efflux قوی و نیز مقاومت به مهارکنندگی، مهارکننده های بتالاکاتاماز نظری کلاولائیک اسید اشاره کرد (۱۳، ۱۴). این امر مشکلاتی را در تفسیر این نوع مقاومت ها ایجاد نموده است. همان طور که در مورد ژن *SHV*، منفی کاذب در بررسی فنوتیپی بتالاکاتاماز های وسیع الطیف به کرات مشاهده شده است در نتیجه استفاده از روش های مولکولی بسیار سودمند تر است (۱۴). در مطالعه حاضر ۴۵ مولکولی ایزوله ESBL مثبت بودند، در حالی که در مطالعه ای که توسط Mobasher-kare-Jeddi و همکاران در سال ۱۳۸۷ در تبریز صورت گرفت از میان ۴۱ ایزوله اشرشیاکلی ۴۰ ایزوله PCR (۰/۹۷/۵۶) مثبت بودند (۱۵). در این مطالعه با روش مشخص گردید ژن *TEM* در ۰/۶۶٪ از ایزوله های تولید کننده ESBL حضور دارند که در این راستا مطالعه ای که توسط Mazinani و همکاران در سال ۱۳۸۶ دریمارستان ولیعصر تهران صورت گرفت، از میان ۷۶ نمونه بالینی *E.coli*، ۴۰ ایزوله حاوی ژن *TEM* بودند که این میزان بسیار مشابه با نتایج حاصل از این تحقیق بود (۱۶). هم چنین مسجدیان و رستگار لاری در مطالعه خود نشان دادند که در میان سویه های اشرشیا کلی، ۰/۸۵٪ ایزوله های ژن *TEM* را دارا بودند (۱۷).

در مورد ژن *SHV* نتایج قابل تأمل و جالبی در PCR این ایزوله ها به دست آمد است. علاوه بر این که درصد بالایی از سویه های تولید کننده ESBL، حاوی این ژن بودند (۰/۶۸/۸)، ایزوله های ایزوله های غیر تولید کننده بودند حتی ۶ (۰/۳۳/۳٪) سویه از ایزوله های Zaniani و همکاران در ESBL هم حاوی این ژن بودند. مطالعه مشهد نشان داد تنها ۱۴/۴٪ از سویه های اشرشیا کلی که تولید کننده ESBL بودند، واجد ژن *SHV* بودند (۱۸). بنابراین ۳۷ (۰/۵۸/۸٪) سویه از کل نمونه ها حامل ژن *SHV* بودند. مطالعه رستگار لاری و همکاران بر روی اشرشیا کلی درصد بالایی از وجود ژن *SHV* (۰/۶۹/۲٪) را در سویه های تولید کننده ESBL

نشان داد که مشابه این نتیجه در کلبسیلا های تولید کننده ESBL در مطالعه حاضر وجود داشت (۱۷).

در مطالعه ای که توسط Pirouzi و همکاران منحصرأ بر روی کلبسیلا های جدا شده از عفونت ادراری صورت گرفته بود، ۰/۲۸/۹٪ از سویه ها واجد ژن *TEM* و ۰/۳۲/۴٪ از سویه ها دارای ژن *SHV* بودند (۱۹). در مطالعه ای که اخیراً توسط Peymani و همکاران بر روی انتروباتکر کلوآکه در قزوین صورت گرفت، وجود ژن *CTX* (۰/۶۰٪)، *TEM* (۰/۳۲٪) و *SHV* (۰/۷۵٪) گزارش گردید که با نتایج حاصل از مطالعه حاضر مغایرت دارد (۲۰). وجود همزمان دو ژن *TEM* و *SHV* در این مطالعه از میان سویه های تولید کننده ESBL ۰/۲۶/۶٪ بود، در حالی که در مطالعه رستگار لاری و همکاران ۰/۵۳/۸٪ از سویه های اشرشیا کلی واجد این دو ژن بودند (۱۷). در مطالعه Pirouzi و همکاران، مشابه مطالعه حاضر فراوانی ژن *SHV* بیشتر از *TEM* بود (۱۹). هم چنین مطالعه مشابهی که در ترکیه بر روی سویه های اشرشیا کلی و کلبسیلا صورت گرفت، فراوانی ژن های *SHV* (۰/۵۲/۷٪) نسبت به *TEM* (۰/۳۲/۴٪) در میان سویه های تولید کننده ESBL بیشتر بود که با مطالعه حاضر قرابت داشت (۲۱). در حالی که در بیشتر مطالعات ایران همانند Yazd و همکاران (۲۲) همچنین Zaniani (۱۸) و سایر کشور ها فراوانی ژن *TEM* بیشتر گزارش شده است. وجود سویه های منسوب به مقاومت دارویی چندگانه در (۰/۷۶/۲٪) از ایزوله ها و تمام سویه های تولید کننده ESBL مشاهده شد. زیرا بیمارانی که به عوامل عفونی مولده بتالاکاتاماز های وسیع الطیف چهارچار می گردند به درمان با آنتی بیوتیک های وسیع الطیف و سایر آنتی بیوتیک ها هم مقاومت نشان می دهند. به سبب نقش مهم ایتگرکون ها در انتشار مقاومت های وسیع الطیف، بررسی وجود ژن ایتگراز ۱ در ایزوله های تولید کننده ESBL دارای اهمیت است. زیرا ESBL ها می توانند به عنوان بخشی از مجموعه ایتگرکون ها باشند که منجر به تسهیل درامر انتقال آنها می گردد (۱).

در این مطالعه (۰/۴۵٪) از ایزوله های ESBL مثبت حامل ژن ایتگراز ۱ بودند (۱، ۲۲، ۲۴). در ایران بررسی های فراوانی در مورد حضور ژن های ایتگراز صورت گرفته است، همانند مطالعه Derakhshan و همکاران بر روی کلبسیلا که تها ۸ سویه (۰/۲۵٪) از ۳۱ نمونه دارای ایتگرکون کلاس ۱ بودند (۲۵) و هم چنین مطالعه صورت گرفته توسط Ahangarzadeh و همکاران در تبریز نشان داد که ایتگرکون کلاس ۱ در ۰/۷۸٪ از ایزوله های کلبسیلا وجود داشت (۲۶). اما تأکید مطالعه حاضر، ارتباط ژن های تولید کننده ESBL و حضور ایتگرکون کلاس ۱ است. در مطالعه حاضر وجود ایتگرکون کلاس ۱ در سویه های دارای *SHV* و *TEM* به ترتیب ۰/۶۵٪ و ۰/۶۳/۳٪ بود که در تحقیقات مشابه بر روی کلبسیلا در استرالیا و هلند، حضور ایتگرکون کلاس ۱ در ژن *SHV* به ترتیب ۰/۷۳٪ و ۰/۷۶٪ گزارش شده است (۲۷-۲۸). در مطالعه حاضر هر دو ژن *SHV* و *TEM* در ۱۲ سویه مشاهده

دقیق سویه های تولید کننده ESBL توسط آزمایشگاه و پژوهشکان و پیشگیری از انتشار این مقاومت دارویی و تجویز دقیق آنتی بیوتیک ها بر اساس تعیین الگوی حساسیت امری مهم و ضروری تلقی می گردد.

قدرتمند

این پژوهش حاصل بخشی از پایان نامه دانشجویی سرکارخانم فروغ شمس به شماره ۹۱/۲-۳/۵ به عنوان طرح تحقیقاتی مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی و گرمیسری به شماره ۹۱-۱۷ می باشد. لذا بدینوسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز و مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی و گرمیسری به دلیل پشتیانی مالی و کلیه همکارانی که ما را در انجام این تحقیق یاری رساندند تشکر و قدردانی می نماییم.

گردید و حضور اینتگرون کلاس ۱ در این سویه ها (۱۲/۷٪) ۵۸/۳٪ گزارش گردید.

نتیجه گیری

با مقایسه نتایج حاصل از این مطالعه و دیگر موارد، گزارشات بدست آمده نشان دهنده آن است که درصد سویه های تولید کننده بتالاکتامازهای وسیع الطیف رو به افزایش است و این افزایش می تواند در نتیجه مصرف بیش از حد و طولانی مدت سفالوسپورین های وسیع الطیف، طولانی بودن مدت زمان بستری در بیمارستان و استفاده از کاترها عروقی و ادراری باشد. طبق نتایج حاصل در مورد شش سویه دارای ژن *SHV* و عدم مشاهده فنویپ ESBL در میان این سویه ها، مشخص شد روش های فنوتیپی به تهابی نمی توانند نشان دهنده بتالاکتاماز های وسیع الطیف باشند و منفی کاذب در این روش قطعاً وجود دارد لذا انجام تکنیک های مولکولی از قبیل PCR جهت تشخیص انواع بتالاکتاماز های وسیع الطیف ضروری به نظر می رسد. هم چنین ضرورت شناسایی

References

- Bhattacharjee A, Sen MR, Prakash P, Gaur A, Anupurba S, Nath G. Observation on integron carriage among clinical isolates of *Klebsiella pneumoniae* producing extended-spectrum beta-lactamases. *Indian J Med Microbiol* 2010; **28**(3): 207-210.
- Sanchez UM, Bello TH, Dominguez YM, Mella MS, Zemelman ZR, Gonzalez RG. Transference of extended-spectrum beta-lactamases from nosocomial strains of *Klebsiella pneumoniae* to other species of Enterobacteriaceae. *Rev Med Chil* 2006; **134**(4): 415-420. doi: 10.4067/S0034-98872006000400002
- Weldhagen GF, Poirel L, Nordmann P. Ambler class A extended-spectrum beta-lactamases in *Pseudomonas aeruginosa*: novel developments and clinical impact. *Antimicrob Agents Chemother* 2003; **47**(8): 2385-2392. doi: 10.1128/AAC.47.8.2385-2392.2003
- Bush K. Characterization of beta-lactamases. *Antimicrob Agents Chemother* 1989; **33**(3): 259-263. doi: 10.1128/AAC.33.3.259
- Kruger T, Szabo D, Keddy KH, Deeley K, Marsh JW, Hujer AM, et al. Infections with nontyphoidal *Salmonella* species producing TEM-63 or a novel TEM enzyme, TEM-131, in South Africa. *Antimicrob Agents Chemother* 2004; **48**(11): 4263-4270. doi: 10.1128/aac.48.11.4263-4270.2004
- Steward CD, Rasheed JK, Hubert SK, Biddle JW, Raney PM, Anderson GJ, et al. Characterization of clinical isolates of *Klebsiella pneumoniae* from 19 laboratories using the National Committee for Clinical Laboratory Standards extended-spectrum beta-lactamase detection methods. *J Clin Microbiol* 2001; **39**(8): 2864-2872. doi: 10.1128/jcm.39.8.2864-2872.2001
- Fluit AC, Schmitz FJ. Resistance integrons and super-integrons. *Clin Microbiol Infect* 2004; **10**(4): 272-288. doi: 10.1111/j.1198-743x.2004.00858.x
- CLSI. Performance Standards for Antimicrobial Susceptibility Testing; Twenty-First Informational Supplement. CLSI document M100-S21. Wayne, PA: *Clinical and Laboratory Standards Institute*; 2011.
- Shibata N, doi Y, Yamane K, Yagi T, Kurokawa H, Shibayama K, et al. PCR typing of genetic determinants for metallo-beta-lactamases and integrases carried by gram-negative bacteria isolated in Japan, with focus on the class 3 integron. *J Clin Microbiol* 2003; **41**(12): 5407-5413. doi: 10.1128/jcm.41.12.5407-5413.2003
- Herra CM. The Role of β -Lactamase in Low-Level Cephalosporin-resistant *Serratia marcescens*: Trinity College Dublin; 2002.
- Yagi T, Kurokawa H, Shibata N, Shibayama K, Arakawa Y. A preliminary survey of extended-spectrum beta-lactamases (ESBLs) in clinical isolates of *Klebsiella pneumoniae* and *Escherichia coli* in Japan. *FEMS Microbiol Lett* 2000; **184**(1): 53-56. doi: 10.1111/j.1574-6968.2000.tb08989.x
- Song JS, Lee JH, Jeong BC, Lee WK, Lee SH. Removal of contaminating TEM-la beta-lactamase gene from commercial Taq DNA polymerase. *J Microbiol* 2006; **44**(1): 126-128.
- Bradford PA. Extended-spectrum beta-lactamases in the 21st century: characterization, epidemiology, and detection of this important resistance threat. *Clin Microbiol Rev* 2001; **14**(4): 933-951. doi: 10.1128/CMR.14.4.933-951.2001
- Bell JM, Chitsaz M, Turnidge JD, Barton M, Walters LJ, Jones RN. Prevalence and significance of a negative

- extended-spectrum beta-lactamase (ESBL) confirmation test result after a positive ESBL screening test result for isolates of *Escherichia coli* and *Klebsiella pneumoniae*: results from the SENTRY Asia-Pacific Surveillance Program. *J Clin Microbiol* 2007; **45**(5): 1478-1482.
15. Mobasher-kare-Jeddi AR, Nahaei MR, Mobayyen H, Pournour M, Sadeghi J. Molecular study of extended spectrum beta-lactamase (SHV Type) in *Escherichia Coli* and *Klebsiella pneumoniae* isolated from Medical Centers of Iran. *J Med Microbiol* 2008; **3**(4): 9-17.
 16. Hosseini-Mazinani SM, Eftekhar F, Milani M, Ghandili S. Characterization of beta-lactamases from urinary isolates of *Escherichia coli* in Tehran. *Iran Biomed J* 2007; **11**(2): 95-99.
 17. Masjedian JaziF VF, Talebi A, Rastegar LariA. Molecular characterization of resistance to Extended - Spectrum antibiotics in *Escherichia coli* and *Klebsiella pneumoniae*. *Iran J Med Microbiol* 2007; **2**: 27-34.
 18. Zaniani FR, Meshkat Z, Naderi Nasab M, Khaje-Karamadini M, Ghazvini K, Rezaee A, et al. The Prevalence of TEM and SHV Genes among Extended-Spectrum Beta-Lactamases Producing *Escherichia Coli* and *Klebsiella Pneumoniae*. *Iran J Basic Med Sci* 2012; **15**(1): 654-660.
 19. Pirouzi AJ, Kargar M, Mohsenzadeh M, Feizabadi M, Afkari R. Molecular Detection of Simultaneous Occurrence of Antibiotic- and Heavy Metal-Resistance in *Klebsiella Pneumoniae* Isolated from Urinary Tract Infection. *Journal of Isfahan Medical School* 2012; **3**: 181-186.
 20. Peymani A, Naserpour Farivar T, Sanikhani R, Javadi A, Najafipour R. Emergence of TEM, SHV, and CTX-M-Extended Spectrum beta-Lactamases and Class 1 Integron Among *Enterobacter cloacae* Isolates Collected from Hospitals of Tehran and Qazvin, Iran. *Microb Drug Resist* 2014; **20**(5): 424-430. doi: 10.1089/mdr.2013.0191
 21. Tasli H, Bahar IH. Molecular characterization of TEM- and SHV-derived extended-spectrum beta-lactamases in hospital-based *Enterobacteriaceae* in Turkey. *Jpn J Infect Dis* 2005; **58**(3): 162-167. doi: 10.5336/medsci.2009-15118
 22. Yazd M, Nazemi A, Mir inargasi M, Khataminejad MR, Sharifi S, Babai kochkaksaraei M. Prevalence of SHV/CTX-M/TEM (ESBL) Beta-lactamase Resistance Genes in *Escherichia Coli* Isolated from Urinary Tract Infections in Tehran, Iran. *Medical Laboratory Journal* 2010; **4**(1): 48-54.
 23. Machado E, Ferreira J, Novais A, Peixe L, Canton R, Baquero F, et al. Preservation of integron types among *Enterobacteriaceae* producing extended-spectrum beta-lactamases in a Spanish hospital over a 15-year period (1988 to 2003). *Antimicrob Agents Chemother* 2007; **51**(6): 2201-2204. doi: 10.1128/AAC.01389-06
 24. Radstrom P, Skold O, Swedberg G, Flensburg J, Roy PH, Sundstrom L. Transposon Tn5090 of plasmid R751, which carries an integron, is related to Tn7, Mu, and the retroelements. *J Bacteriol* 1994; **176**(11): 3257-3268.
 25. Derakhshan S, Najar Peerayeh S, Fallah F, Bakhshi B, Rahbar M, Ashrafi A. Detection of Class 1, 2, and 3 Integrons Among *Klebsiella pneumoniae* Isolated from Children in Tehran Hospitals. *Arch Pediatr Infect Dis* 2013; **1**(4): 164-168. doi: 10.5812/pedinfect.11845
 26. Ahangarzadeh Rezaee M, Langarizadeh N, Aghazadeh M. First report of class 1 and class 2 integrons in multidrug-resistant *Klebsiella pneumoniae* isolates from northwest Iran. *Jpn J Infect Dis* 2012; **65**(3): 256-259. doi: 10.7883/yoken.65.256
 27. Machado E, Canton R, Baquero F, Galan JC, Rollan A, Peixe L, et al. Integron content of extended-spectrum-beta-lactamase-producing *Escherichia coli* strains over 12 years in a single hospital in Madrid, Spain. *Antimicrob Agents Chemother* 2005; **49**(5): 1823-1829. doi: 10.1128/AAC.49.5.1823-1829.2005
 28. Hanson ND, Thomson KS, Moland ES, Sanders CC, Berthold G, Penn RG. Molecular characterization of a multiply resistant *Klebsiella pneumoniae* encoding ESBLs and a plasmid-mediated AmpC. *Journal of Antimicrobial Chemotherapy* 1999; **44**(3): 377-380. doi: 10.1093/jac/44.3.377